

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

6. Quomodo à Karolo Imperatore in Saxoniam missus sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

Beatus vir ipso in tempore capsam cum sanctis reliquijs in collo suspensam habebat: cumque ictus ferientis super collum eius decideret, corrigiam quidem capsae praecidit, ipsum verò in nullo penitus vulnerare potuit. Quo miraculo pagani exterriti, ipsum ac socios eius illaesos abire passi sunt, nec ulterius in aliquo eis molesti esse praesumerunt.

CAP. VI.

Quomodo à Karolo Imperatore in Saxoniam missus sit.

Post hæc verò gloriosissimus Francorum Rex Karolus, qui iam multotiens in gente Saxonum elaborauerat, quò ad fidem Christianæ Religionis conuerterentur; sed illi auersi semper cordibus susceptam fidem sæpius deserentes, pristinis magis implicabantur erroribus, auditâ famâ viri Dei, ad se eum accersiri præcepit. Quem ad se venientem honorificè ac reuerenter suscipiens, eius confabulationi ac doctrinæ libenter animum attendebat, probatumque sanctis moribus, ac fidei non fictæ constantiâ, misit in partes Saxoniae ad pagum qui dicitur VVigmodia, quò inibi auctoritate Regali, & Ecclesias instrueret, & populis doctrinam sanctæ prædicationis impenderet, atque viam salutis æternæ liberè cunctis illic habitantibus nunci-

nunciaret. Quod ille ministerium deuotè
 susceptum officiosissimè peregit, ac per-
 trahens cunctam in circuitu dioccesim
 multos ad fidem Christi euangelizando
 conuertit; ita ut in secundo anno tam
 Saxones, quàm & Fresones, in circuitu
 commorantes, omnes se pariter fieri pro-
 mitterent Christianos. Hoc itaque factum
 est anno Incarnationis Domini DCC.L-
 XXXI. Regni verò memorati Principis
 Karoli XIV. qui tamen necdum Impe-
 riali fuerat apice sublimatus. Quem postea
 per manus Reuerendissimi Leonis Apo-
 stolici Imperatorem Romæ consecratum,
 anno Regni eius XXXIV. Catholica
 Europæ consistens Christi venerata pari-
 ter & gratulabunda suscepit Ecclesia. Si-
 quidem Imperialis potestas, quæ post
 Constantinum pijsimum Augustum apud
 Græcos in Constantinopolitana hactenus
 regnauerat sede, cum deficientibus iam
 inibi uiris Regalis prolapia, fœmineâ ma-
 gis directione res administraretur publica,
 temporibus ipsius per Electionem Romani
 populi, in maximo Episcoporum alio-
 rumque Dei Seruorum Concilio, ad Fran-
 corum translatum est dominium: quo-
 niam & ipse eandem, quæ caput Imperij
 fuerat, & multas alias tunc in orbe uide-
 batur tenere Prouincias, ob quod & iure
 Cæsarea dignus esset appellatione. Prefato
 ita

itaque Regni eius tempore Seruus Dei
 VVillehadus per VVigmodiam Ecclesias
 cœpit construere ac presbyteros super eas
 ordinare, qui liberè populis Salutis ac Ba-
 ptismatis conferrent gratiam.

CAP. VII.

*Quomodo VVidikindi persecutionem fugerit, &
 quid socij eius passi sint.*

VERùm sequenti anno instigante Dia-
 bolo totius boni inuido quidam ex-
 titit peruersioris consilij VVidikindus, qui
 rebellare contra Regem visus Karolum,
 multam secum Saxonum multitudinem
 aggregavit: qui etiam vnanimiter eos, qui
 in fide Christi stabiles videbantur, persequi
 ac punire, Seruos quoque Dei per loca
 quæque vagantes dispergere, atq; à sanibus
 suis effugare cœperunt. Quâ persecutione
 commotâ Seruum Dei contigit, secundùm
 mandatum Domini, præcipientis; Si vos
 persecuti fuerint in vna ciuitate, fugite
 in aliam; de VVigmodia transire in Vtriu-
 stri; ibique conscendens nauim mare circa
 Fresiam transfretauit, sicque opitulante
 Christi gratiâ persecutionem eorum euasit.
 Porrò Saxones crudelitatem quam circa
 Magistrum nequuerant, in Discipulos ip-
 sius exardescente ira feruentius exercue-
 runt. Siquidem Folcardum præbyterum
 cum Emmingo comite, in pago denomi-
 nato